

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.630 van 6 oktober 1997
in de zaak A. 44.265/IX-17.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Pensioenen

tegen :

Eric DHONT,
wonende te ST-MICHIELS-BRUGGE,
St. Godelieveaan 45.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 8 mei 1991 namens de Minister van Pensioenen werd ingediend door zijn raadsman L. VAN HELSHOECHT, Advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 5 februari 1991 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen inzake Eric DHONT "in zoverre deze beslissing uitspraak doet over de rugletsels en voor deze aandoening vanaf 1 juni 1988 een invaliditeitspercentage verleent"; dat de bestreden beslissing aan de administratie der pensioenen werd aangezegd op 11 maart 1991;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 10 september 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. JOYE die, loco Advocaat L. VAN HELSHOECHT, verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op het advies door Auditeur-generaal M. ROELANDT uitgebracht overeenkomstig artikel 11 van de procedureregeling;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eric DHONT, onderofficier bij de zeemacht vraagt op 20 april 1984 een vergoedingspensioen aan voor een post-commotioneel syndroom ten gevolge van een ongeval gedurende de dienst te EDINBURGH (Schotland) op 3 maart 1984;

1.2. Op 23 juni 1988 vraagt hij een vergoedingspensioen aan voor een nieuwe kwaal nl. spondylolisthesis L5/S1 met spondylolyse L5/S1. Deze aandoening wordt toegeschreven aan het ongeval van 3 maart 1984, maar zou verergerd zijn door een nieuw ongeval in dienst op 6 april 1988;

1.3. De commissie voor vergoedingspensioenen volgt het advies van de G.G.D. en verleent op 29 juni 1989 voor het post-commotioneel syndroom een voorlopig pensioen met volgende trapsgewijs afnemende schaal :

"100 pct van 1.4.84 tot 30.6.84, 50 pct van 1.7.84 tot 31.7.84, 25 pct van 1.8.84 tot 19.12.86 en 10 pct vanaf 20.12.86";

1.4. Betrokkene komt van deze beslissing in beroep. Bij zijn beroepsschrift voegt hij medische attesten waarin beide aandoeningen worden besproken;

1.5. De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen verzoekt de medische beroepskamer een nieuw onderzoek in te stellen betreffende de aanrekenbare invaliditeitsgraad voor het post-commotioneel syndroom;

1.6. In haar protocol van 8 augustus 1990 raamt de medische beroepskamer de invaliditeiten van beide kwalen als volgt :

"1. post-commotioneel syndroom : 100 pct van 1.4.84 tot 30.6.84, 75 pct van 1.7.84 tot 30.9.84, 60 pct van 1.10.84 tot 31.12.86 en 45 pct vanaf 1 januari 1987; 2. antero-spondylolisthesis L5 op S1; 5 pct vanaf 1 juni 1988 (10 pct - 5 pct vreemde factoren)"

1.7. De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen kent op 5 februari 1991 een voorlopig pensioen toe berekend op 100 pct van 1 april 1984 tot 30 juni 1984, 75 pct van 1 juli 1984 tot 30 september 1984, 60 pct van 1 oktober 1984 tot 31 december 1986, 45 pct van 1 januari 1987 tot 31 mei 1988 en 55 pct vanaf 1 juni 1988.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"Aangezien (1): de Commissie van oordeel is , gelet op het ongevalverslag, dat de kwaal onder nr. 1 in de tabel opgenomen, volledig te wijten is aan het ongeval gedurende en ingevolge het feit van de

militaire dienst en deze onder nr. 2 vermeld gedeeltelijk het gevolg is van het ongeval in 1984.

(...)

Aangezien de Commissie zich aansluit bij de schatting van de aanrekenbare invaliditeitsgraden door de G.G.D. bepaald (45% op 1 januari 1987 + 5% van 1 juni 1988 af) alsmede bij de vaststelling van de trapsgewijze afnemende schaal";

Van deze beslissing wordt de vernietiging gevorderd in de mate dat over de rugkwaal (anterospondylolisthesis L5 op S1) uitspraak werd gedaan;

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 45, § 3, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen werd geschonden en de beroepscommissie haar bevoegdheid heeft overschreden doordat uitspraak werd gedaan over de antero-spondylolisthesis L5 op S1 vooraleer de commissie in eerste aanleg over deze kwaal en haar gevolgen uitspraak heeft gedaan;

2.2. Overwegende dat artikel 45, §§ 3 en 4, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen bepalen :

"§ 3. Het door de administratie der pensioenen gedeeltelijk samengesteld dossier wordt overgemaakt aan een commissie van eerste aanleg, die gelast is het aan te vullen en in eerste aanleg uitspraak te doen over de volgende feitelijke punten : a) de hoedanigheid van rechthebbende; b) de conclusies welke dienen getrokken te worden uit de gegevens inzake bewijs van oorsprong verstrekt voor elke kwetsuur, gebrekkelijkheid of ziekte welke de betrokkene doet gelden; c) de aanrekenbaarheid op grond van vermoedens in de zin artikel 1; d) de totale graad van invaliditeit welke dient te worden toegekend rekening houdend met het verslag der expertise en met het bepaalde in de artikelen 8bis, 8quater, 8quinquies en 9; e) de oorzaak van de invaliditeit in de zin van artikel 10, §§ 1, 1bis en 2; f) de datum waarop het eventueel pensioen ingaat; g) de eventuele onwaardigheid van de aanvrager.

De commissie beslist op stukken. Indien zij het nodig acht, mag zij echter de belanghebbende horen. Zij hoort hem altijd alvorens de aanvraag geheel of ten dele af te wijzen. § 4. Tegen de beslissingen van voormelde commissie kan er hoger beroep ingesteld worden :

- door de belanghebbende binnen een termijn van zestig dagen, te rekenen vanaf de betekening van de beslissing;

- door de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, binnen dezelfde termijn, te rekenen vanaf de ontvangst van het dossier dat de beslissing bevat.

Het hoger beroep wordt voorgelegd aan een commissie van beroep, welke de aanvrager in zijn middelen hoort en, eventueel, na nieuwe besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, over de bij § 3 voorziene feitelijke punten in laatste aanleg uitspraak doet."

2.3. Overwegende dat uit deze bepalingen volgt dat het de wettelijke taak is van de commissie van eerste aanleg en, in hoger beroep, van de commissie van beroep uitspraak te doen over de aanrekenbaarheid van de invaliditeit die voortvloeit uit de door de pensioenaanvrager aangevoerde kwalen;

2.4. Overwegende dat over de ingeroepen kwalen in eerste aanleg door de commissie voor vergoedingspensioenen wordt geoordeeld met mogelijkheid van beroep bij de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen; dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen haar bevoegdheid te buiten gaat wanneer ze in eerste en laatste aanleg over een nieuwe kwaal uitspraak doet;

2.5. Overwegende dat de commissie voor vergoedingspensioenen in het voorliggende geval op 29 juni 1989 enkel uitspraak heeft gedaan over de in de pensioenaanvraag van 20 april 1984 ingeroepen kwaal, met name het postcommotioneel syndroom en niet over de in de aanvraag van 23 juni 1988 aangevoerde rugkwaal;

2.6. Overwegende dat door uitspraak te doen over de aanrekenbaarheid en de graad van invaliditeit van de anterospondylolisthesis L5 op S1, terwijl in eerste aanleg over deze kwaal nog geen beslissing was genomen, de commissie van beroep haar bevoegdheid overschreden heeft; dat het middel gegrond is, en moet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing in zoverre uitspraak werd gedaan over de in de aanvraag van 23 juni 1988 ingeroepen rugkwaal;

2.7. Overwegende dat wijl de commissie van beroep beslist heeft over een geschil waarvan zij geen kennis mocht nemen, er geen grond is tot verwijzing van de zaak naar de anders samengestelde beroepscommissie; dat de zaak voor uitspraak in eerste aanleg i.v.m. de rugkwaal moet worden verwezen naar de commissie voor vergoedingspensioenen;

Uitspraak doende bij verstek,

B E S L U I T

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 5 februari 1991 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen inzake Eric DHONT "in zoverre deze beslissing uitspraak doet over de rugletsels en voor deze aandoening vanaf 1 juni 1988 een invaliditeitspercentage verleent".

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de commissie voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes oktober 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.